

Mieczysław Świącicki , Kto mi samotność osłodzi

Serce spowiła tęsknota
Pierzchły urocze moje sny
Nie powróci już chwila ta złota
Pozostaną wspomnienia i łzy
Jak drzewo wichurą targane
Nie ma siły i łamie się już
Tak me serce tęsknotą nękanie
Traci siły wśród życiowych burz

Kto mi samotność osłodzi
Kto mi utuli moje łzy
Kto mi moje cierpienia nagrodzi
Kto tęczowe powróci mi sny
Przyjdź a burze ucichną szalone
Przyjdź a wiosna owionie znów mnie
I uleczysz me serce zranione
Przyjdź kochana czarowny mój śnie
Ty mi uleczysz me serce zranione
Przyjdź kochana czarowny mój śnie